

trådte efter afstemningen i folketinget ved 2. behandling den 3. december 1974. Genfremsættelsen findes i Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 43.

Nærværende lovforslag svarer til det af finansministeren den 24. januar fremsatte forslag, bortset fra at bestemmelserne om at forhøje grænsen for afgiftspligtig virksomhed fra 5.000 kr. til 10.000 kr. er udgået.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der ajourfører visse beløbsgrænser samt enkelte andre bestemmelser, som der nærmere er redegjort for under bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Ved forslaget forhøjes de gældende mindste og største beløb, som virksomhedernes afgiftstilsvare forhøjes med, såfremt de ikke rettidigt indsender angivelse over størrelsen af deres omsætning til toldvæsenet. Forhøjelsen af mindstebeløbet fra 50 kr. til 100 kr. og af størstebeløbet fra 300 kr. til 500 kr. må ses i sammenhæng med den siden merværdiafgiftslovens ikrafttræden i 1967 skete prisudvikling, der har bevirket, at de gældende beløb har mistet en del af den tilsigtede virkning.

Til § 1, nr. 2.

Efter de gældende regler kan toldvæsenet først foretage en foreløbig fastsættelse af en virksomheds afgiftstilsvare, når der er forløbet 1 måned efter, at fristen for indsendelse af angivelse er udløbet. Toldvæsenets erfaringer har imidlertid vist, at denne frist på 1 måned svækker toldvæsenets muligheder for en effektiv inddrivelse af skyldige merværdiafgiftsbeløb. Dette gælder særlig over for virksomheder, for hvilke toldvæsenet i medfør af § 22 a — som følge af, at virksomheden gentagne gange ikke har indbetalt afgift rettidigt — har forkortet afgiftsperioden og fristen for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift. Bestemmelsen i § 22 a er indsat i merværdiafgiftsloven ved lov nr. 176 af 21. marts 1973.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen, der må ses i sammenhæng med ovennævnte i 1973 gennemførte ændring af merværdiafgiftsloven, giver toldvæsenet mulighed for efter påkrav at foretage en foreløbig fastsættelse af en virksomheds afgiftstilsvare umiddelbart efter en afgiftsperiodes udløb.

Til § 1, nr. 3.

Bestemmelsen er omformuleret. Det vil fortsat være en betingelse, for at ministeren for skatter og afgifter kan tillade afgiftsfri indførsel, at ganske særlige omstændigheder taler derfor, og at momsnavnet høres, men det vil ikke længere være en betingelse, at de indførte varer kan indføres toldfrit efter toldlovens bestemmelser om toldfrihed. Bestemmelsen vil nu også kunne bringes i anvendelse, når der er tale om varer, der indføres toldfrit efter De europæiske Fællesskabers særlige toldfrihedsregler, men der tilsigtes i øvrigt ingen ændring af den gældende praksis.

Til § 1, nr. 4.

Ifølge merværdiafgiftslovens § 39, stk. 4, skal der til amtskommuner og kommuner under ét udbetales et beløb svarende til den forøgelse af deres afgiftstilsvare, der skyldes de særlige pålæg om, at de skal svare afgift af varer og ydelser, der fremstilles eller præsteres til eget brug, f. eks. vejarbejder og rengøring. Ifølge lovbestemmelsen skal beløbet udbetales efter regler, der fastsættes af finansministeren efter forhandling med kommunerne.

Ved kgl. resolution af 31. august 1973, jfr. statsministeriets bekendtgørelse nr. 503 af 5. september 1973 om ændringer i ministeriernes forretningsområder, er det imidlertid bestemt, at sager vedrørende udbetaling af de omhandlede beløb overføres fra finansministeriet til indenrigsministeriet. Det foreslås derfor nu at ændre lovtæksten i overensstemmelse hermed.

Til § 2.

Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat til den 1. april 1975. Af hensyn til virksomhederne og af administrative grunde er det foreslået, at forhøjelsen af mindste og største beløb, som virksomhedernes afgiftstilsvare forhøjes med, når angivelsen indsendes for sent, først får virkning fra den 1. juli 1975.